

Seweryn R o s i k. *Moje chrześcijaństwo*. Poznań: Uniwersytet im. A. Mickiewicza. Wydział Teologiczny. Redakcja Wydawnictw 2000 ss. 94.

Każda odpowiedzialna refleksja nad osobowym życiem człowieka, jego postawami i wyborami zawsze będzie miała określone odniesienie do kwestii etyczno-moralnych, tak w wymiarze indywidualnym jak i wspólnotowym. W nich bowiem koncentruje się cała dynamika odpowiedzialnego, tj. w wolności i prawdzie niesionego życia oraz osobowego powołania. Drogi życia moralnego są osobowym wyrazem manifestacji siebie, i to we wszystkich sferach relacji oraz odniesień.

W szczególną refleksję nad tą problematyką wpisuje się niezwykła książka ks. prof. dr. hab. Seweryna Rosika, wywodzącego się ze środowiska poznańskiego, długoletniego profesora KUL oraz innych ośrodków kształcenia kandydatów do kapłaństwa, które były formalnie związane z Lubelską Uczelnią, np. *Pieniężno* czy *Obra*. Książd Profesor jest także znanym autorem licznych i zarazem znakomitych publikacji, w tym książek i studiów monograficznych (np. *Wezwania i wybory moralne. Refleksja teologicznomoralna*, 1992, *Dekalog jako norma życia i wolności*, cz. 1, 1997).

Aby choć schematycznie przybliżyć treść prezentowanej książki, warto wskazać, iż składają się na nią szkice raczej krótkie o następujących tytułach: 1. Zwierzenie i radość; 2. Wspólnota; 3. Spotkanie; 4. Modlitwa na co dzień; 5. Akty strzeliste; 6. Dokonaj zwrotu!; 7. Czynić pokój; 8. Na przekór nastrojom; 9. Na spotkanie godziny ostatniej; 10. Bądźcie miłosierni; 11. Owocowanie ducha; 12. Witaj smutku; 13. Odwaga życia. Są to wręcz wywoławcze hasła, ale jednocześnie stosunkowo dobrze nośne w swej zawartości treściowej, a zwłaszcza w przekazywanym przesłaniu.

Całość książki zamyka postowie pióra ks. prof. dr. hab. Pawła Bortkiewicza, prodziekana Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, dla którego ks. S. Rosik był m.in. promotorem rozprawy doktorskiej. Dokonuje on pewnej – w wielu elementach bardzo osobistej i wręcz znaczonej emocjami – refleksji nad działalnością oraz dorobkiem naukowym Profesora, widząc to jednak zawsze w perspektywie niezwykłego świadectwa jego życia. Ciekawym ubogaceniem całości są reprodukcje drzeworytów Antoniego Gołębnika, związanych m.in. z różnymi wydarzeniami kościelnymi, czasem dość odległej przeszłości.

Warto jeszcze zauważyć, że niniejsza praca ukazała się jako trzeci tom w specjalnej serii publikowanej przez wspomniany Wydział Teologiczny Uniwersytetu

Poznańskiego. To ciekawa inicjatywa, tak w wyrazie wskazywanych dalszych publikacji, m.in. takich autorów: M. Banaszak, A. Klawek, a więc wybitnych i bardzo znanych autorytetów w określonych dyscyplinach teologicznych.

Analizując treść niniejszej książki należy pamiętać, iż jest ona zbiorem refleksji publikowanych na łamach „Przewodnika Katolickiego” już w latach 1980-1982. Ten kontekst tłumaczy pewne aplikacje czy uwagi dostosowane do ówczesnej rzeczywistości społecznej, kulturowej czy, oczywiście, religijno-moralnej. Jednak w swym obiektywnym przesłaniu moralnym nie utraciły one nic ze swej ważności i twórczego przekonania, godnego przypomnienia. Tchnie z nich aktualność, a jest to także dowodem podjęcia przez ks. prof. S. Rosika szczególnie egzystencjalnych dla każdego człowieka tematów.

Do rąk czytelników trafiło wyjątkowe dzieło, wydane jako całość dzień po śmierci Autora, choć o pracach przygotowawczych informowano go już wcześniej. Jest to niezwykle, co więcej bardzo zgodne i wręcz harmonijne spotkanie bardzo głębokiej i systematycznej, a zarazem otwartej na szerokie grono czytelników refleksji naukowej profesora, teologa moralisty, kapłana, chrześcijanina i człowieka. Tu wybrzmiewa szczególnie geniusz twórczy w sensie teoretycznym oraz jednocześnie praktyczny realizm w sensie niesionego przez ks. prof. S. Rosika konkretnego i niepowtarzalnego powołania. Trzeba powiedzieć jeszcze więcej, to świadectwo życia, własnego, bardzo czytelnego chrześcijaństwa, których dzisiaj tak mało. To łatwiej rozeznac, gdy ma się atut osobistej znajomości, i to przez wiele lat, autora prezentowanej książki.

Prowadzona konsekwentnie i twórczo przez Lubelskiego Profesora refleksja teologicznomoralna stanowi przykład niezwyklej głębi naukowej, która, aby pójść jeszcze dalej, wręcz wymyka się często stosowanym schematom, uogólnieniom czy uproszczeniom, a zwłaszcza czysto akademickiej wizji. Z kart książki tchnie autentyczny obraz jego chrześcijaństwa, także przeżywanego w sercu i spełnianego w zewnętrznych aktach, to jest z innej strony zachęta dla naszego, podejmowanego osobowo chrześcijaństwa, zwłaszcza w dziele nowej ewangelizacji.

Ks. prof. S. Rosik wchodzi w prezentowanym dziele na szczyty naukowej refleksji teologicznomoralnej, czyniąc jednocześnie jej owoce bardzo komunikatywne i zaadresowane do wszystkich. Jakby w sprawiedliwości prawdy nie chce nikogo pominąć. Trzeba tutaj docenić bardzo subtelne, ale niezwykle umiejętne włączenie treści biblijnych oraz refleksji niektórych autorów (np. R. Guardini, P. Teilhard de Chardin). Prezentowane dzieło wskazuje nieustannie na aktualność tytułu dedykowanej mu jubileuszowej książki: *Vivere in Christo*.

Dobrze się stało, iż wydawcy, i to na poziomie uniwersyteckim, udostępniłi w zwartym zbiorze tak cenne przemyślenia teologicznomoralne ks. prof. S. Rosika. Trzeba także docenić dobrą szatę graficzną oraz edytorską. Dzięki temu stają się one bardziej dostępne i niosące przesłanie rozeznawane w terażniejszości, ale jednocześnie i dynamicznie wychylone ku przyszłości. Jest to wyraz uznania dla wybitnego teologa współczesnego, a także propagowanie jego nauczania i przemyśleń. Pozostawione orędzie i nauka w pełni zasługują na dalsze publikacje.